621/01

Den 29. maj 2001 blev i sag nr. 54.426:

xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxx xx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har husejerforsikring i Alm. Brand af 1792, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning efter en anmeldt dækningsberettigende stormskade den 3/12 1999.

Skaden er opgjort til ca. 235.000 kr., og selskabet har foretaget et fradrag på 50% på grund af slid og ælde.

Forsikringen er tegnet pr. 1/10 1997 uden forbehold, og med henvisning hertil gør klagerens advokat gældende, at selskabet skal yde fuld erstatning. Advokaten gør endvidere gældende, at selskabet ikke har løftet bevisbyrden for, at de skaderamte bygningsdele var værdiforringet på grund af slid og ælde. Af stævning af 4/5 2000 fremgår bl.a.:
"Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,

at der er tegnet forsikring uden forbehold,

at modregning for slid og ælde er uberettiget,

at sagsøgte har modtaget præmiebetalingen,

at sagsøger ikke har tilbageholdt oplysninger ved tegning af forsikringen,

at sagsøger har foretaget forbedrende arbejder siden forsikringen blev tegnet og

at sagsøgte på tegningstidspunktet vidste at assurandøren ikke var fagligt kompetent til at bedømme ejendommens tilstand.

I skrivelse af 20/11 2000 fra selskabet til nævnet hedder det: "Baggrunden for forsikringstagerens advokats synspunkt om, at selskabet skulle have bundet sig til ved enhver skade at undlade at foretage fradrag for slid og ælde synes at være, at det i forbindelse med behandlingen af skaden fra selskabets side er tilkendegivet, at den assurandør, der indtegnede forsikringen, ikke har været i stand til at bedømme, hvorvidt bygningen var værdiforringet med mere end 30% i forhold til nyværdi. Der henvises til det klagen vedlagte bilag 3. Vi skal hertil bemærke, at det af samme bilag fremgår, at såfremt assurandøren rent faktisk havde været i stand til at foretage en helt præcis byggeteknisk vurdering af bygningen, ville der ikke være tegnet forsikring for bygningen. Det gøres derfor gældende, at forsikringstageren ikke har lidt noget tab ved, at assurandøren har indtegnet forsikringen, men tværtimod har opnået en fordel ved, at forsikringen blev tegnet. Det gøres endvidere gældende, at det ikke kan betegnes som en fejl fra selskabets side, at der ikke ved indtegningen af forsikringen blev gjort opmærksom på, at bygningen var værdiforringet. Der henvises herved til Assurandør-Societetets responsum nr. 2411 af 9. april 1981, ... Det fremgår af responsummet, at det ikke er sædvanligt, at der ved indtegning af stormskadeforsikring foretages en vurdering af, hvorvidt der er en nedslidning, der vil blive gjort gældende som en værdiforringelse ved en eventuel skade. Det fremhæves i responsummet, at dette bl.a. skyldes, at vedligeholdelsestilstanden kan forandres efter indtegningen. I klagen gør forsikringstagers advokat netop gældende, at vedligeholdelsestilstanden er forbedret efter forsikringens indtegning. Til støtte for at der ikke fra selskabets side er begået fejl i forbindelse med indtegningen af forsikringen må vi også henvise til, at forsikringen er indtegnet af en assurandør, samt at der ikke er foretaget en egentlig byggeteknisk gennemgang af en bygningstaksator i forbindelse med indtegningen af forsikringen med henblik på at vurdere specifikke forhold ved bygningen. Den af assurandøren ved indtegningen foretagne undersøgelse var en, i øvrigt helt sædvanlig, gennemgang af bygningen med henblik på en generel vurdering af, hvorvidt bygningen kunne forsikres. En vurdering af hvorvidt en bygning er værdiforringet med mere end 30% i forhold til nyværdi er en vurdering, der kræver en nærmere byggeteknisk indsigt, som man ikke ved enhver indtegning af forsikring kan forvente, at selskabet foretager. I forlængelse heraf henvises til forsikringsaftalelovens § 39, hvoraf det fremgår, at selskabet ikke er berettiget til at yde en erstatning, der overstiger den aktuelle skade. Reglen i forsikringsbetingelsernes pkt. 5.1.2 er udtryk for den sædvanemæssigt anerkendte begrænsede undtagelse herfra. Forsik-

ringstager kunne således ikke ved henvendelse til andet selskab have opnået en bedre forsikringsdækning, uden at dette ville have været i strid med forsikringsaftalelovens § 39. Forsikringstager har således opnået den bedst mulige forsikring af bygningen. For så vidt angår spørgsmålet om opgørelsen af skaden henvises til, at taksator efter en besigtigelse af skaden ud fra en konkret vurdering af bygningen har vurderet, at bygningen før skaden som følge af slid og ælde var værdiforringet med mindst 50%. ... Af konkrete forhold, der begrunder fradraget i erstatningen kan nævnes korroderede pandeplader, billeder vedlægges som bilag D, E, F og G. Af bilag D fremgår endvidere, at murene fremstår afskallede indvendig. Som bilag H og I vedlægges billeder, der viser, at murene fremstår med tidligere revner, som er repareret inden stormen. Vi må på denne baggrund fastholde, at det foretagne fradrag i erstatningen på 50% er berettiget og i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne."

Af forsikringsbetingelserne fremgår: "**5. Hvorledes beregnes erstatningen ... 5.1.2.** Der foretages fradrag i erstatningen for slid og ælde, når værdiforringelsen af det beskadigede umiddelbart før skaden overstiger 30% af nyværdien."

Nævnet udtaler:
Af forsikringsbetingelserne fremgår entydigt, at der - i overensstemmelse med sædvanlig forsikringspraksis - kan foretages fradrag for værdiforringelse på grund af slid og ælde, hvis værdiforringelsen umiddelbart før skaden overstiger 30% af nyværdien. At ejendommen er besigtiget, uden at selskabet konkret har gjort forsikrede opmærksom på, at dette kunne blive aktuelt, fratager ikke selskabet denne ret, jf. også det af selskabet påberåbte responsum nr. 2411 fra Assurandør-Societetet, nu Forsikring og Pension.

Imidlertid finder nævnet, at selskabet ikke har godtgjort, at ejendommen er værdiforringet med 50%. Nævnet finder derfor, at selskabet må opgøre værdiforringelsen efter en konkret vurdering af de enkelte bygningsdele og på grundlag heraf beregne den samlede værdiforringelse.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Selskabet, Alm. Brand af 1792, skal opgøre værdiforringelsen bygningsdel for bygningsdel. Såfremt den samlede værdiforringelse herefter fortsat overstiger 30%, vil klagen ikke kunne tages til følge.

Poul Sørensen
formand